

Bosna i Hercegovina
Federacija Bosne i Hercegovine
TUZLANSKI KANTON
KANTONALNI SUD U TUZLI
Broj: 03 0 U 019939 20 U
Tuzla, 20.01.2021. godine

Kantonalni sud u Tuzli, prilikom nejavnog rješavanja po sudiji pojedincu Predragu Krsmanoviću, uz sudjelovanje zapisničara Nedžada Goletića, u upravnom sporu pokrenutom po tužbi tužioca **S.Z.**, sina E., iz L., ..., zastupanog po punomoćniku Šefki Dizdareviću, advokatu iz Tuzle, ul. Maršala Tita broj 117., protiv rješenja tužene strane **Federalnog ministarstva za pitanja boraca i invalida odbrambeno-oslobodilačkog rata Sarajevo**, broj UP II 07/1-03-1641/19, od 22.11.2019. godine, u upravnoj stvari **priznavanja statusa pripadnika OS RBiH**, dana 20.01.2021. godine donio je slijedeću:

P R E S U D U

Tužba **SE ODBIJA**.

O b r a z l o ž e n j e

Protiv osporenog akta bliže opisanog u uvodu presude, kao konačnog u upravnom postupku, tužilac je ovom sudu dana 07.01.2020. godine, putem naprijed navedenog punomoćnika, podnio dozvoljenu i blagovremenu tužbu za pokretanje upravnog spora.

Iz navoda tužbe slijedi da se osporeni akt pobija zbog pogrešne primjene materijalnog prava, pogrešno utvrđenog činjeničnog stanja i povreda pravila postupka, odnosno načela zakonitosti i materijalne istine.

U tužbi se, između ostalog, posebno ističe: da su u provedenom prvostepenom postupku saslušani svjedoci I.A., J.D, Ž.M. te J.P., koji su izjavili da je S.Z. od početka osnivanja jedinice bio komandir manje formacije u sastavu Teritorijalne Odbrane BiH, a kasnije u sastavu jedinica Armije BiH na području P. i D. u Opštini L., što je konstatovao i prvostepeni organ u svom rješenju, te da je "velika greška i nepravda" što drugostepeni organ u svom rješenju uopšte "ne uzima izjave svjedoka kao relevantne; da prvostepeni, ni drugostepeni organ ne uzimaju u obzir upisane datume u vojnoj knjižici gdje se vidi da je tužilac u spornom periodu od 22.11.1992 do 20.01.1994. godine bio pripadnik Armije BiH; da je tužiocu " ... nanijeta ogromna nepravda te je bio izložen raznim manipulacijama i pritiscima", što je rezultiralo njegovim lošem zdravstvenim stanjem, koji se " ... u periodu poslije 20.01.1994. godine liječio o čemu govori i mnogobrojna medicinska dokumentacija, a koja je od prvostepenog i drugostepenog organa površno cjenjena te neki dokazi nisu uopšte uzimati u obzir prilikom donošenja Rješenja".

Tužbom se predlaže da sud presudom poništi osporeni akt i predmet se vrati tuženom na ponovno rješavanje, ili da se upusti u meritorno rješavanje i samostalno riješi konkretnu upravnu stvar na način da se tužiocu prizna pravo na utvrđivanje vremena angažovanja u Armiji BiH u periodu od 22.11.1992 do 20.01.1994. godine.

U tužbi je naveden i troškovnik za sastav tužbe u iznosu od 240,80 KM.

Tuženi je u odgovoru na tužbu predložio da se tužba odbije kao neosnovana.

Tužba nije osnovana.

Nakon što je razmotrio tužbu, odgovor na tužbu i sve upravne spise, ovaj sud je ispitao zakonitost osporenog i prvostepenog rješenja, pa je, cijeneći zahtjev, navode i razloge istaknute u tužbi i odgovoru na tužbu, kao i sve odlučne činjenice, dokaze i podatke iz predmetnih upravnih spisa, odlučio kao u izreci presude iz slijedećih razloga:

Iz stanja upravnih spisa slijedi da je osporenim aktom odbijena kao neosnovana žalba tužioca izjavljena protiv prvostepenog rješenja Sektora za pitanja evidencija iz oblasti vojne obaveze - Odsjek za pitanje evidencije iz oblasti vojne obaveze Tuzla - Grupa za pitanje evidencije iz oblasti vojne obaveze Lukavac, UP-I: ..., od 27.08.2019. godine, kojim je djelimično uvažen zahtjev tužioca, i, u tački 1. izreke, utvrđeno da je, u periodu od 06.04.1992. do 18.05.1992. godine, bio pripadnik Teritorijalne odbrane Opštine L.- Armije RBiH, dok je, tačkom 2. izreke, zahtjev tužioca odbijen u dijelu koji se odnosi na utvrđivanje statusa pripadnika Oružanih snaga Republike BiH u periodu od 22.11.1992. do 20.01.1994. godine.

Iz činjenica predmeta slijedi: da je tužiocu, prije podnošenja predmetnog zahtjeva, bio priznat status pripadnika Oružanih snaga Republike BiH, i to u vremenskom periodu od 19.05.1992. do 22.11.1992. godine, te od 20.01.1994. do 29.02.1996. godine; da je tužilac, dana 06.02.2017. godine, prvostepenom organu podnio zahtjev za utvrđivanje vremena angažovanja u Teritorijalnoj odbrani Opštine L. - Samostalna četa Patriotskog fronta, te priznavanje statusa pripadnika Oružanih snaga Republike BiH u vremenskom periodu od 22.11.1992. do 20.01.1992. godine; da je prvostepeni organ u postupku po tom zahtjevu, prije donošenja predmetnog rješenja, u istoj upravnoj stvari donio ranije rješenje od 02.11.2018. godine, kojim je odlučeno na isti način kao i predmetnim prvostepenim rješenjem; da je tužilac izjavio žalbu protiv tog ranijeg rješenja, po kojoj je tuženi, ranijim konačnim rješenjem od 10.01.2019. godine, poništio ranije prvostepeno rješenje i predmet vratio prvostepenom organu na ponovni postupak; da je u ponovnom postupku prvostepeni organ proveo dokaze uvidom u određenu materijalnu dokumentaciju, među kojima i tužiočevu vojnu knjižicu, iz koje je utvrđeno da tužilac ima evidentirano učešće u Armiji RBiH u vremenskom periodu od 19.05.1992. do 21.11.1992. godine, od 20.01.1994. do 16.02.1994. godine, i od 16.02.1994. do 29.02.1996. godine; da je iz Naređenja za demobilizaciju Opštinskog Štaba L. strogo pov. broj ..., od 22.11.1992. godine, utvrđeno da je tužilac demobilisan iz Armije RBiH sa danom 22.11.1992. godine, zbog neizvršavanja vojne obaveze; da je iz dokumenata vojnog arhivskog depoa, dostavljenih aktom Ministarstva odbrane BiH broj 10-341-10-705/17, od 09.08.2017. godine, utvrđeno je da je tužilac stupio u Armiju RBiH (VJ ...) dana 19.05.1992. godine, sa datumom upisa 19.05.1992. godine i datumom ispisa 22.11.1992. godine, i da se kao razlog ispisa navodi demobilizacija; da je i u ranijem i u ponovnom postupku saslušan i tužilac, koji je, na upit službene osobe u kojoj je vojnoj jedinici bio angažovan u spornom periodu, izjavio da je bio angažovan u II Odredu, VJ ... L., ali da mu po naredbi pretpostavljenih starješina, nakon 22.11.1992. godine, nije bio odobren pristup vojnoj jedinici, zbog čega nije izvršavao nikakve vojne zadatke, da je zbog povreda glave bio na poštadi i bolovanju, koje ne može dokazati, i da ne posjeduje materijalne dokaze kojima bi dokazao da je bio angažovan u navedenoj vojnoj jedinici u spornom periodu od 21.11.1992. do 20.01.1994. godine, niti je u stanju obezbijediti svjedoke čiji bi iskazi potvrdili status borca u tom vremenskom periodu; da su u prvostepenom postupku saslušani i određeni svjedoci (bliže opisani u obrazloženju prvostepenog akta), koji su se izjašnjavali isključivo o tužiočevom angažmanu u Samostalnoj četi L., u okviru

Teritorijalne odbrane Opštine L., u vremenskom periodu od 06.04.1992. do 18.05.1992. godine (koji period je tužiocu prvostepenim rješenjem i priznat tačkom 1. izreke), ali se nisu izjašnjavali o učešću tužioca u Oružanim snagama Armije RBiH u spornom vremenskom periodu od 21.11.1992. od 20.01.1994. godine, budući da je tužilac u oba saslušanja kod prvostepenog organa izjavio da za taj vremenski period ne raspolaže materijalnim dokazima i da o tome ne može obezbijediti svjedoke.

Na osnovu ovako utvrđenog činjeničnog stanja prvostepeni organ je odlučio kao u izreci predmetnog prvostepenog rješenja.

Protiv prvostepenog akta tužilac je izjavio žalbu tuženom.

Odlučujući o žalbi tuženi je istu osporenim aktom odbio kao neosnovanu, ocijenivši da je prvostepeno rješenje pravilno i zakonito, posebno istakavši da tužilac ne spada među lica navedena odredbama člana 2. Zakona (Uredbe sa zakonskom snagom) o Oružanim snagama Republike BiH („Službeni list RBiH broj 4/92, 7/92, 19/92, 17/93, 27/93 i 13/94).

Imajući u vidu izloženo, ovaj sud je ocijenio da su odlučne činjenice u ovoj upravnoj stvari utvrđene potpuno i pravilno, da na štetu tužioca nije bilo bitnih povreda pravila upravnog postupka, te da je na potpuno i pravilno utvrđeno činjenično stanje materijalno pravo pravilno primjenjeno.

Iz provedenih dokaza i utvrđenog činjeničnog stanja u konkretnom slučaju nesumnjivim, pa čak i nespornim, proizilazi da tužilac u vremenskom periodu za koji traži priznavanje statusa pripadnika Oružanih snaga RBiH, tj. u spornom vremenskom periodu od 21.11.1992. od 20.01.1994. godine, za koji je njegov zahtjev odbijen, **nije imao priznat status pripadnika bilo koje jedinice, odnosno formacije Armije RBiH**, zbog čega zahtjev tužioca za priznavanje statusa pripadnika Oružanih snaga R BiH i po shvatanju suda **nije osnovan**, jer mu se takav status u tom vremenskom periodu mogao zakonito priznati samo u slučaju da je u upravnom postupku dokazao da je u to vrijeme **imao bilo koji status**, koji se, po odredbama člana 2. Zakona (Uredbe sa zakonskom snagom) o Oružanim snagama Republike BiH, priznaje u status pripadnika tih snaga.

Ovo stoga što je u postupku nesumnjivim i nespornim utvrđeno da je tužilac demobilisan iz Armije RBiH sa danom 22.11.1992. godine, i da je ponovo angažovan u 20.01.1994. godine, što njegov zahtjev za priznavanje statusa pripadnika Oružanih snaga Armije RBiH za taj vremenski period čini neosnovanim, što je potvrdio i sam tužilac u svojim izjavama, navodeći da za taj vremenski period ne raspolaže materijalnom dokumentacijom i da nije u stanju obezbijediti svjedoke čiji bi iskazi potvrdili njegov status borca u tom vremenskom periodu

S druge strane, svi saslušani svjedoci (bliže opisani u obrazloženju prvostepenog akta), izjašnjavali su se isključivo o tužiočevom angažmanu u **Samostalnoj četi L.**, u okviru Teritorijalne odbrane Opštine L., u vremenskom periodu od **06.04.1992. do 18.05.1992. godine** (koji period je tužiocu prvostepenim rješenjem i priznat tačkom 1. izreke), ali se **nisu izjašnjavali** o učešću tužioca u Oružanim snagama Armije RBiH u spornom vremenskom periodu **od 21.11.1992. od 20.01.1994. godine**, budući da je tužilac u oba saslušanja kod prvostepenog organa izjavio da za taj vremenski period **ne raspolaže materijalnim dokazima** i da o tome **ne može obezbijediti svjedoke**.

Sud je detaljno cijenio i analizirao sve pomenute i ostale navode tužbe, ali je, s obzirom na utvrđeno činjenično stanje, ocijenio da nijedan od navoda tužbe po važećem materijalnom i procesnom pravu nije od uticaja na drugačije rješavanje ove upravne stvari zbog čega je, na osnovu odredaba člana 36. stav 1. i 2. Zakona o upravnim sporovima ("Službene novine Federacije BiH", broj 9/05), valjalo odlučiti kao u izreci presude.

Zapisničar:
Nedžad Goletić, s.r.

Sudija:
Predrag Krsmanović, s.r

POUKA: Protiv ove presude nije dozvoljena žalba.